

[Villemoes.]

ved at tage Klagespørgsmaal op til Prøvelse. Hvis jeg ikke tager meget fejl, har den højtærede Minister, indtil han kom i sit nuværende høje Embede, været et meget vigtigt Medlem af det nævnte 4- eller 5-Mands Udvalg, saa den højtærede Minister ved, at han har været med til et godt Arbejde. Vi maa da haabe, at dette Arbejde, for saa vidt det foreliggende Lovforslag bliver vedtaget, kan blive til Glæde for dem, der maatte føle sig forfordelt. Jeg vil blot tilføje, at paa Importens Omraade vilde ingen kunne komme til med Rette at føle sig forfordelt, dersom man gik ind paa de af Venstre fremførte Tanker, de Linier, som er nedlagt i det Forslag, Venstre har stillet i Folketinget, og som blev nedstemt forleden Dag, thi deri har vi ikke Ønsker om anden Restriktion end den, der er betinget af vore Handelsaftaler, f. Eks. at en Vare skal tages fra et bestemt Land. Dersom Aftalen gaar ud paa, at man skal tage et bestemt Kvantum, f. Eks. at vi skal tage 80 pCt. af vort Kulforbrug fra Storbritannien, maa der naturligvis endvidere findes en Procentbestemmelse. Men dette kunde ske paa en lang lettere Maade, og man vilde kunne nøjes med at beskæftige langt færre Mennesker hermed, hvis man indskrænkede sig til at give en Importattest paa saa og saa mange Procent Kul fra andre Lande, under Forudsætning af at man tog 80 pCt. fra England. Og dersom et Firma skulde være uanstændigt nok til at prøve paa at omgaa Bestemmelserne, kunde dette Firma selvsagt blive slettet af Listerne.

Med Hensyn til det Prisniveau, vi nu har, og den Beskæftigelse, man ønsker her i Landet, og som jeg ogsaa ønsker, kan jeg minde om det gamle Ord, der siger: Man kan ogsaa købe Guld for dyrt. Jeg husker, at vi Lægmænd — ikke Nationaløkonomer og ikke Politikere, men praktiske Forretningsfolk —, som beskæftigede os med kommunal Gerning før Verdenskrigen og med Arbejdsløshedsspørgsmaalet, og hvad dertil hører, ved en overfladisk Betragtning af Arbejdsløshedens skrækelige Svøbe kom til det Resultat, at hvis man blot kunde give en Mand Beskæftigelse — ligegyldigt hvordan og hvorledes —, var det en god og samfundsgavnlig Gerning. Man kunde lade en arbejdsledig grave et Hul og fylde det igen og give ham en nødtørfdig Betaling derfor. Men det kom man meget hurtigt fra, fordi man indsaa, at alt Arbejde — selv om man faar Betaling for det — skal være forbundet med den Arbejdsglæde, som ligger i, at man gør noget gavnligt. Det ærede forhenvæ-

rende liberale Medlem, det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Veistrup), siger, at han knap nok ved, hvad vi mener med Liberalisme; det ærede Medlem mener, at man i ekstraordinære Tider maa slaa af paa Synspunkterne. Ja, det mener ogsaa jeg, men hvis man skaber Arbejde, som jeg altsaa forlanger skal være forbundet med nogen Arbejdsglæde, paa den Maade, at man sælger danske Produkter — det er for øvrigt mig ligegyldigt, om det er Landbrugsprodukter eller Industriprodukter — til et fremmed Land og saa til Gengæld skal købe Varer i dette Land til dobbelt saa høje Priser, som vi kunde faa disse Varer til i et andet Land, finder jeg alligevel, det er en meget uheldig Maade at skabe Arbejde paa. Jeg har her en Beretning, som viser, at vi har sendt en større Varepost til Udlandet, til en anden Verdensdel, Industriprodukter for et Beløb af 200 000 Kr., og i Tuskhandel har vi taget Varer ind, som Grossisterne skulde betale med 1 Kr. 83 Øre pr. kg, medens de fra et andet Land i en anden Verdensdel, et Land, som vi ikke har Vareudveksling med, kunde købe disse Varer til den halve Pris. Jeg vover at paastaa, at denne Maade at skabe Beskæftigelse paa ikke er saa overdrevent meget værd.

Det ærede 4de Medlem for 4de Kreds fortalte os, at Forslaget — selv om det ikke var et egentligt Forslag, for vi havde jo ikke faaet Forslaget i de halvanden Time, Rigsdagen var inde den 1. Oktober — har været ude til Godkendelse af Vælgerne. Det er rigtigt; jeg skal ikke komme ind paa at omtale det i Enkeltheder, for det interesserer mig ikke saa forfærdelig meget; at man ikke gik den sædvanlige Vej, saaledes at man forelagde et Forslag, som man havde grundet Formodning om ikke at kunne faa vedtaget. Jeg erkender, at Hovedlinierne i det forelagte Forslag har været ude til Vælgerafgørelse, og at Vælgerne har givet Regeringen og dens Partier et stort Flertal. Og saa siger det ærede Medlem, saa vidt jeg forstod ham, at derefter burde Oppositionen, naturligvis med Kyshaand eller i alt Fald mere eller mindre nødtvungent, være saa pæne og demokratiske Medborgere, at man derefter stemte for et Lovforslag, hvis Indhold man er imod, og hvis Indhold man har staaet og talt imod paa Vælgermøderne. Jeg vil da gerne rette den Forespørgsel til det ærede Medlem, hvordan han og hans Partier stillede sig ved Afstemninger i Lovgivningsarbejdet i de Aaringer, der gik fra 1920 til 1924 eller fra 1926 til 1929. Det forekommer ikke mig, at jeg har nogen Erindring om, at det ærede Medlem da gik